

Národní divadlo

OPERA

Ředitel Národního divadla: akad. arch. Daniel Dvořák
Šéf opery Národního divadla: Jiří Nekvasil

TISKOVÉ INFORMACE

Leoš Janáček (1854-1928)

JEJÍ PASTORKYŇA

I. premiéra 11.9.2005 v 19.00 hod. v Národním divadle
II. premiéra 14.9.2005 v 19.00 hod. v Národním divadle

Partner inscenace: ČEZ, a.s.

Leoš Janáček (1854-1928)
JEJÍ PASTORKYŇA

Opera o třech jednáních z let 1894-1903
Brněnská verze (1908) – poprvé v Praze!
Libreto skladatel podle stejnojmenné hry Gabriely Preissově

Dirigent: Jiří Kout
Režie: Jiří Nekvasil
Scéna a kostýmy: Daniel Dvořák
Pohybová spolupráce: Števo Capko
Sbormistr: Pavel Vaněk

Orchestr a sbor Národního divadla

Koprodukce s Opera Ireland, Dublin (premiéra v Irsku 18.4.2004)
a Latvijan Nacionālā opera, Riga (premiéra v Lotyšsku 28.1.2005)

Reprízy v sezoně 2005/2006:
16. a 27.9.; 1. a 26.10. 2005; 1. 2., 15. 3., 30. 5. 2006

Představení 30. 5. 2005 je zařazeno na program
Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro 2006.
Roli Laci vytvoří světově uznávaný finský tenorista Jorma Silvasti.

S inscenací Její pastorkyňa Národní divadlo hostuje
ve dnech 9., 10., 11., 13., 14., 16. a 18. prosince 2005
v Teatro Massimo Bellini v italské Catanii.
V hlavních rolích vystoupí Jitka Svobodová, Dana Burešová (Jenůfa),
Yvona Škvárová, alternace v jednání (Kostelnička),
Tomáš Černý, Ivan Choupenich (Laca),
Valentin Prolat, Aleš Briscein (Števa).
Orchestr Teatro Massimo Bellini bude řídit Jan Chalupecký,
sbor Teatro Massimo Bellini připraví Tiziana Carlini.

OSOBY A OBSAZENÍ:

Stařenka Buryjovka

Drahomíra Drobková
Lenka Šmídová

Laca Klemeň

Tomáš Černý*
Štefan Margita
Jorma Silvasti – poprvé v ND
(11. 9. 2005 a 30. 5. 2006)

Števa Buryja

Aleš Briscein
Jaroslav Březina*
Valentin Prolat*

Kostelnička Buryjovka

Rosalind Plowright
Yvona Škvárová*
Eva Urbanová

Jenůfa

Dana Burešová*
Jitka Svobodová*

Stárek

Vratislav Kříž*
Ivan Kusnjer

Rychtář

Bohuslav Maršík*
Luděk Vele*

Rychtářka

Jitka Soběhartová
Eliška Weisssová*

Karolka

Iveta Jiříková*
Pavla Vykopalová

Pastuchyňa

Kateřina Jalovcová*
Stanislava Jirků*

Barena

Jana Červinková*
Lívia Vénosová*

Jano

Martina Bauerová
Petra Nôtová*

*poprvé v roli

SLOVO REŽISÉRA

Její pastorkyňa je především dramatem jistoty, sebejistoty a sebelásky. Tím má její příběh a celkové vyznění blízko až k antickému dramatu. Klíčovou postavou není Jenůfa, ale Kostelnička. Kostelnička si přes nepřízeň osudu, jak osobní, tak majetkovou, vybuďovala v komunitě vesnice pozici neotřesitelné morální a duchovní autority. Svou největší realizaci vidí ve své nevlastní dceři Jenůfě. Pro ni chce to, co jí osud nedopřál – poskytla jí vzdělání, chystá jí bohatou výbavu, Jenůfa je pro ni tím hlavním, na čem si zakládá. Nic netušící Kostelnička dává před veřejností (jako reakce na Števovo opilství po odvodu) příkaz – rok zkušební doby bez alkoholu do svatby a staví svou vůli na úroveň Božího rozhodnutí: „Neuposlechněš-li, Jenůfo, dáš-li jeho slovům přednost před mýma, Bůh tě tvrdě ztrestá, když mne neuposlechněš!“. Její okázalá, všemi respektovaná zbožnost se mění v sebevědomí, které si dovolí prosit v modlitbách o smrt Jenůfčina dítěte a které si dovolí rozhodnout o tom, co je Boží vůle a s tímto vědomím dítě Jenůfy zavraždit! Od chvíle, kdy se doví o Jenůfčině těhotenství, se snaží zachránit si alespoň částečně své sebevědomí a svůj pracně vybudovaný obraz před vesnicí. Její přiznání Jenůfě v závěru opery to potvrzuje: „Odpusť mi jenom ty: Včil už vidím, že jsem sebe milovala víc než tebe!“.

Naše inscenace nejde cestou realistického popisu prostředí, ale pracuje s venkovskou realitou a prvky venkovského folklóru jako divadelní metaforou. Malost a uzavřenost prostředí a společenské prostředí jsou pro postavu Jenůfy pastí, osvobodit se z ní znamená najít sílu odejít svobodně se vztyčenou hlavou i když následující cesta je plná otázek.

Základem scénického prostoru je dřevěná stěna s rekvizitami a nábytkem, které charakterizují venkov (zemědělské nástroje, kusy lidového nábytku, nádobí apod.). Vše je vyrobeno ze dřeva a je to prostorová koláž, která je obrazem starého venkovského světa se svým neměnným pořádkem, lety vybudovaným a udržovaným „designem“ prostředí. Stůl a dvě židle jsou jediným reálným nábytkem v inscenaci. Představují zároveň jakousi jistotu – stůl je domov, dvě židle je spokojený pár – muž a žena a jejich domov. Ke stolu si zde spolu nikdy nesednou. Folklór je zde neúprosným a přes svou vyzývavou barevnost (ta se týká některých kostýmů) krutým řádem.

Rozmarýna usychá, kola boží mlýnice drtí zrna nadějí mezi emocemi ostrými až ke krvavému řezu zanechávajícímu Kainovo znamení, mezi vypitými lahvemi, které nám snad pomáhají přežít život. Mlčící Bůh zůstává uzavřen v domácím oltáři. Jeho vůle, když si to umíme v zoufalé bezradnosti vysvětlit, je naplněna vraždou. Smrt přinese jiný život? Chceme-li se z tohoto světa osvobodit, udělat krok, musí definitivně spadnout to, co náš prostor až dosud nemilosrdně vymezovalo. Ze staletých jistot se stává nepoužitelné harampádí. Láska už není opojným, závratně sladkým omámením. Cesta trnovým polem je snad cestou k naději. A proto, aniž bychom znali cíl, stojí za to cestu projít!

Jiří Nekvasil

JIŘÍ KOUT

hudební nastudování, dirigent

Nastoupil uměleckou dráhu v Divadle J. K. Tyla v Plzni, kde nastudoval řadu děl českého i světového repertoáru. Pro svůj veřejný nesouhlas s vojenskou intervencí do Československa v r. 1968 byl z divadla propuštěn. K dirigentskému pultu se vrátil v r. 1973, kdy v Národním divadle dirigoval na záskok Dvořákovu *Rusalku* a posléze zde byl angažován. Kromě převzatých představení v ND zde do r. 1978 nastudoval Verdiho *Rigoletta*, Čajkovského balet *Šípková Růženka*, Martinů *Veselohru na mostě*, Straussovu *Ariadnu na Naxu* a Verdiho *Macbetha*. Po úspěšném hostování v Düsseldorfu se rozhodl trvale pracovat v zahraničí. Po sedmiletém působení v Düsseldorfu se stal ředitelem opery v Saarbrückenu, kde vedle operních představení dirigoval též symfonické koncerty. Hostoval ve většině operních domů v Evropě i v zámoří. V jeho repertoáru měla vždy výjimečné postavení česká hudba (např. *Její pastorkyňa* v Covent Garden 1992, *Káťa Kabanová* v Paříži a v Los Angeles). Od září 1992 je hlavním dirigentem Deutsche Oper v Berlíně a do r. 1999 působil současně jako Generalmusikdirektor v Lipsku. Do Národního divadla se vrátil poprvé v r. 1995 koncertním provedením Straussovy *Elektry* (v mezinárodním obsazení) a v následujícím roce nastudováním *Růžového kavalíra*. V roce 2000 pak Wagnerova *Tristana a Isoldu*. Od r. 1998 je Jiří Kout šéfdirigentem symfonického orchestru v St. Gallen ve Švýcarsku. V r. 1999 nastudoval pro Festival Glyndebourne *Prodanou nevěstu*, pro Berlín *Příhody lišky Bystroušky*, v r. 2000 pro Metropolitní operu v New Yorku *Růžového kavalíra*, v r. 2001 *Její pastorkyňu* v Ženevě a *Káťu Kabanovou* v Tel Avivu. *Káťu Kabanovou* uvedl také v Glyndebourne a v San Francisku. V rámci Festivalu Bohuslava Martinů 2002 v Praze dirigoval závěrečný koncert s Českou filharmonií. V roce 2003 mimo jiné absolvoval koncertní turné se symfonickým orchestrem NHK Tokyo a v září řídil zahajovací koncert České filharmonie (L. Janáček - *Symfonieta*, A. Dvořák - *Klavírní koncert g moll*). V sezóně 2003/2004 hudebně nastudoval Verdiho *Requiem* v Národním divadle v Praze a ve španělském Bilbao řídil Janáčkovu *Její pastorkyňu* (rež. D. Pountney). Jiří Kout dirigoval Smetanovu *Mou vlast* na zahajovacím koncertu festivalu Pražské jaro 2004.

JIŘÍ NEKVASIL

režie

Narodil se r. 1962 v Ostravě. V roce 1989 absolvoval studium operní režie u Ladislava Štrose na hudební fakultě AMU, paralelně se věnoval formou mimořádného studia i dramaturgii na divadelní fakultě AMU. V roce 1988 založil spolu se scénografem Danielem Dvořákem experimentální operní scénu - Operu Furore. O dva roky později byli oba dva jako intendanty pověřeni řízením Komorní opery Praha, která se záhy přeměnila na Operu Mozart. Ve Státní opeře Praha Jiří Nekvasil působil od července 1998 jako umělecký šéf, dramaturg a režisér. 1.7.2002 byl jmenován šéfem opery Národního divadla v Praze.

Za svou dosavadní uměleckou dráhu realizoval přes čtyři desítky operních a činoherních inscenací, zejména pro Operu Furore (*Faust*, *Houslema do železa*, *Andy Warhol*, *Golem – extáze expresionismu*) a Operu Mozart (*The Best of Mozart*, *Figaro? Figaro!*, *Play Magic Flute*, *Don Juan Bastien*) a zejména pak v letech 1992–1998 realizoval v průběhu letních stagion Opery Mozart ve Stavovském divadle v Praze mozartovský cyklus - *Kouzelná flétna* (1992), *Così fan tutte* (1993), *La clemenza di Tito* (1995), *Figarova svatba* (1996), *Don Giovanni* (1998). V činohře pak inscenoval v československé premiéře hru Leonida Andrejeva *Černé masky* a hru Woodyho Allena *Smrt*, dále mj. *Zelenavého ptáčka* Carla Gozziho, *Stellu* a *Urfausta* Johanna Wolfganga Goetha, *Soudný den* Ödöna von Horvátha. Pro pražské

loutkové divadlo Minor nastudoval podle textu lidových loutkářů *Johanna doktora Fausta*. Ve Státní opeře Praha inscenoval světové premiéry oper *Bubu z Montparnassu* E. F. Buriana (1999), *Faidra* Emila Viklického (2000) a *Circus Terra* Trygve Madsena (2002). Dále pak českou premiéru opery Benjamina Brittena *Utahování šroubu* (2000), dílo Alexandera von Zemlinskeho *Es war einmal* (2000) a operu *Polský žid* Karla Weisse (2001). V Trieru (SRN) uvedl německou premiéru poslední opery Ericha Wolfganga Korngolda *Kathrin* (1999), Klusákovu *Zprávu pro akademii* (2000) a *Příhody lišky Bystroušky* Leoše Janáčka (2002), v Hamburku *Dona Giovanniho* Giuseppe Gazzanigy (2001). V Teatro Colon v Buenos Aires (Argentina) s velkým úspěchem inscenoval jihoamerickou premiéru opery Leoše Janáčka *Příhody lišky Bystroušky* (2000). Francouzskou premiéru opery Manfreda Gurlitta *Vojáci* nastudoval v Opeře v Nantes (2002), v USA režíroval Verdiho *Nabucca* (2003) a v Lotyšsku Brittenovu operu *Utahování šroubu* (2003). V Národním divadle nastudoval v roce 1997 večer soudobých oper J. Klusáka (*Zpráva pro akademii*) a Michaela Nymana (*Muž, který si spletl svou ženu s kloboukem*). *Zprávu pro akademii* doplnila od roku 2002 další Klusáková opera *Bertram a Mescalinda*. V roce 2003 v Národním divadle uvedl minimalistickou operu amerického autora Johna Adamse *Smrt Klinghoffera* a Janáčkovy *Výlety páně Broučkovy*. V roce 2004 zde scénicky nastudoval Verdiho *Requiem*. Vzápětí následovaly režie oper *Adriana Lecouvreur* v německém Erfurtu (koprodukce s ND) a *Její pastorkyňa* v irském Dublinu (koprodukce s operou v Rize a pražským ND). V sezóně 2004/2005 v Národním divadle v Praze připravil českou premiéru Cileovy opery *Adriana Lecouvreur* a novou inscenaci Smetanovy *Prodané nevěsty*. Ve Slovenském národním divadle v Bratislavě režíroval Dvořákovu operu *Rusalka* (2005). Pro Theater Regensburg připravuje na září 2005 Wagnerova *Bludného Holandána*.

Vedle práce v divadle spolupracuje jako režisér již deset let také s Českou televizí, především na tvorbě hudebních pořadů (přes 100 režíí). Jako autora televizních filmů ho zajímají především díla a osobnosti hudby 20. století a hledání nových forem hudebně dramatických děl. Je autorem téměř 20ti hudebních dokumentárních filmů, např. dvou filmů věnovaných Bohuslavu Martinů (*Návrat z exilu, Martinů a Amerika*) a hudebního filmu věnovaného Ervinu Schulhoffovi (*Zuby mi cvakají v rytmu shimmy*, 1995). V televizi natočil i několik oper, k nejpozoruhodnějším patří zpracování děl Bohuslava Martinů - mechanického baletu *Podivuhodný let* a opery *Slzy nože*. Tyto filmy byly oceněny na mezinárodním televizním festivalu Zlatá Praha 1999 Zlatým křížtálem a na Festivalu Screening stage Arts Prize v roce 1999 hlavní cenou Grand Prix a cenou za „nejoriginálnější způsob režie“. V roce 2000 Jiří Nekvasil režíroval filmový přepis opery *Hlas lesa* Bohuslava Martinů.

DANIEL DVOŘÁK **scéna a kostýmy**

Narodil se r. 1954 v Praze. Vystudoval architekturu a scénografii u prof. Josefa Svobody na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, poté ve Vídni na Akademie der bildenden Künste u prof. L. Egga. Po studijním pobytu v USA začal pracovat jako divadelní, filmový a televizní scénograf. Dosud vytvořil více než 200 výprav doma i v zahraničí (Argentina, Francie, Itálie, Korea, Německo, Polsko, Rakousko, Rusko, Slovensko, Švýcarsko).

V roce 1988 založil spolu s Jiřím Nekvasilem experimentální Operu Furore, o dva roky později byl jako intendant pověřen řízením Komorní opery Praha, kterou společně s Jiřím Nekvasilem reorganizoval na Operu Mozart. V roce 1998 byl jmenován intendantem Státní opery Praha a od 1. 7. 2002 je ředitelem Národního divadla v Praze.

Je scénografem a spoluautorem všech inscenací Opery Furore a většiny inscenací Opery Mozart (mj. *Faust, Houslema do železa, Andy Warhol, The Best of Mozart, Figaro? Figaro!, Play Magic Flute, Don Juan Bastien*). Na inscenacích se podílel nejen jako scénograf, ale i jako scénárista, libretista a autor režijních koncepcí. V roce 1992 spoluzaložil (s producentem Jiřím Heroldem) letní mozartovské stagiony ve Stavovském divadle a vytváří pro ně scénografie – *Die Zauberflöte* (1992), *Così fan tutte* (1993), *La Clemenza di Tito* (1995 a 2000), *Le Nozze di Figaro* (1996), *Don Giovanni* (1998).

S Národním divadlem v Praze spolupracuje od r. 1983 a vytvořil zde řadu scénografií - mj. *Macbeth*, *Il Trovatore*, *Lucia di Lammermoor*, *Coppélia*, *Císař Atlantidy*, *Muž, který si spletl svou ženu s kloboukem*, *Così fan tutte*, *Po zkoušce*, *Komik*, *Smrt Klinghoffer*, *Výlety páně Broučkovy*, *Requiem*, *Vanda*, *Adriana Lecouvreur*, *Prodaná nevěsta* a *Její pastorkyňa*.

Státní opera Praha byla za jeho vedení nominována na prestižní cenu Alfréda Radoka v kategoriích divadlo roku a inscenace roku. Jako scénograf realizoval ve Státní opeře Praha především světové premiéry - *Bubu z Montparnassu* E. F. Buriana (1999), *Doriana Graye I. Steinera* (2000), *Faidru* E. Viklického (2000), *Die Physiker* A. Pflügera (2000), *Circus Terra* T. Madsena (v koprodukcii s Den Norske opera Oslo - 2002), balet *Golem* Z. Matějů (2001), dále např. opery *Der Freischütz* C. M. Webera, *Il Trovatore* G. Verdiho, *Polského Žida* K. Weisse, *The Fall of the House of Usher* P. Glasse, *Es war einmal* A. Zemlinského. V zahraničí v poslední době vytvořil scénografie mj. pro Janáčkovy *Příhody lišky Bystroušky* (Palermo 1999, Buenos Aires 2000, Trier 2002), Gazzanigova *Dona Giovanniho* (Hamburk 2001) a Mozartovu *La Clemenza di Tito* (Hamburg 2000), *Die Soldaten* M. Gurlita (Nantes 2002), *Die Tiefland* E. d'Alberta (Trier 2002) a Pucciniho *Toscu* (Tokio 2003), Mathusův *Die unendliche Geschichte* (Trier, 2004), Cileovu *Adriana Lecouvreur* (Erfurt 2004) nebo Janáčkovu *Její pastorkyni* (Dublin 2004, Riga 2005).

Jako specialista na komplikované monumentální scénografie byl přizván ke spolupráci na největších českých muzikálových projektech posledních let - *Dracula*, *Monte Christo*, *Rebelové*, *Miss Saigon*.

Rozměrový protiklad těchto megaprodukcí tvoří jeho práce pro loutkový film a zejména loutkové divadlo. V roce 1991 spoluzaložil Národní divadlo marionet a je spoluautorem nejúspěšnější české divadelní produkce po roce 1990 - marionetové verze *Dona Giovanniho* (od r. 1991 více než 2 500 repríz a hostování ve Francii, Islandu, Itálii, Německu, Norsku, Polsku, Španělsku, Švýcarsku). Dále pro loutky vytvořil zmenšeninu barokního divadelního mechanismu (v r. 1993 *Zázračné divadlo barokního světa, Orfeo ed Euridice*) a série českých národních pohádek (1995-1997). V roce 2002 spoluzaložil Muzeum loutek v Českém Krumlově. Řada jeho divadelních prací je zaznamenána Českou televizí (např. *The Best of Mozart*, *Jenifer*, *Bubu z Montparnassu*, *Es war einmal*, *Orfeo ed Euridice*, *Macbeth*, *Play magic flute*, *Golem*, *Revizor*, *Dracula*). Vytváří i scénografie pro hudební televizní filmy (mj. *Signorina Gioventú*, *La Boutique fantastique*, *Evropská turistika*, *Odysseův návrat*).

Svá díla vystavuje na samostatných i skupinových výstavách. Na Pražském quadriennale 1999 (největší světová přehlídka scénografie) obdržela česká expozice za jeho účasti hlavní cenu - Zlatou Trigu. Za divadelní scénografii roku 1999 obdržel v roce 2000 Cenu Alfréda Radoka. Jeho výtvarné řešení filmu *Rebelové* (režisér F. Renč) bylo nominováno ve své kategorii na Českého Iva za rok 2001. V roce 2001 mu byla udělena Cena Masarykovy akademie umění za scénografické dílo. V roce 2002 byl francouzskou vládou jmenován Rytířem řádu umění a literatury (Chevalier de L'ordre des Arts et des Lettres). V roce 2004 byl opětovně nominován na cenu Alfréda Radoka – divadelní scénografie roku 2003 (Adams – *Smrt Klinghoffer*, Národní divadlo v Praze).

ŠTEVO CAPKO **pohybová spolupráce**

Herec, gagman a clown

(* 1970 v Košicích)

V roce 1993 absolvoval v rodných Košicích technickou univerzitu. V letech 1993-97 studoval u Ctibora Turby a Borise Hybnera na katedře Nonverbálního a komediálního divadla na Hudební fakultě AMU v Praze. V té době se zúčastnil stáží ve Švýcarsku v Scuola teatro Dimitri a v Centre National des arts du Cirque ve Francii a také workshopu amerického clowna Daniela Gulka. Od absolvování Hamu v roce 1997 působil v divadlech v Chebu, Karlových Varech, Mladé Boleslavi, Jihlavě a Ostravě. V pražském divadle Archa spolupracoval na přestavení *Archa 2000 - Divadlo v pohybu*, kde hrál roli Noeho a také na představení *Marné tázaní nebes* s prvky barokního divadla a pekingské opery (režie: J. A. Pitínský). V roce 2002 účinkoval v inscenaci *Circus Terra* ve Státní opeře Praha (režie: Jiří Nekvasil). Poté založil sdružení "Circus Sacra", se kterým vytvořil představení *Faustroll* podle knihy Alfreda Jarryho a pouliční představení *Draceana*. V současné době hraje také v inscenacích *Talíře - Taniere* v režii Ctibora Turby, *Truck dog* v režii amerického autora této hry Jamese Donlona. V pražském Národním divadle účinkoval v inscenacích *Mistr a Markétka* a *Hamlet*. V sezóně 2003-04 spolupracoval s Divadlem bratří Formanů a Národním divadlem na inscenaci opery Philipa Glasse *La Belle et la Bête*.

S režisérem Jiřím Nekvasilem spolupracoval na Janáčkových operách *Výlety páně Broučkovy* (ND 2003) a *Její pastorkyni* (koprodukce Dublin 2004, Riga 2005, Praha 2005), scénickém provedení Verdiho *Requiem* (ND 2004) a nové inscenaci Smetanovy *Prodané nevěsty* (ND 2004).

Je odborným asistentem na katedře Nonverbálního a komediálního divadla pražské HAMU.

PAVEL VANĚK **sbormistr**

(* 1957 v Domažlicích)

V r. 1979 absolvoval plzeňskou konzervatoř v oboru klavír, v letech 1982–84 působil jako korepetitor v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Poté byl krátce angažován ve sboru Českého rozhlasu. V letech 1986-91 studoval na pražské Akademii múzických umění obor dirigování u prof. Františka Vajnara. Od r. 1985 zastával funkci druhého sbormistra Pražského mužského sboru Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK, v r. 1989 přešel do operního souboru Národního divadla jako asistent operního sboru, od r. 1992 zde působil jako jeho druhý sbormistr. Zároveň absolvoval jako korepetitor řadu koncertů doma i v zahraničí se sólisty opery a jako sbormistr spolupracuje s předními sborovými tělesy (Českou filharmonií, Českým rozhlasem, Symfonickým orchestrem FOK, Pražským mužským sborem aj.). Od 1. září 2000 je šéfsbormistrem sboru Národního divadla. Dosud zde nastudoval kolem třiceti premiér, jako např. *Romea a Julii*, *Rigoletta*, *Kouzelnou flétnu*, *Komedianty*, *Pikovou dámu*, *Carmen*, *Prodanou nevěstu*, *Dona Giovanniho*, *Tosku*, *Macbetha*, *Čertovu stěnu*, *Smrt Klinghoffera*, *Výlety páně Broučkovy*, *Vandu*, operu L. Ferrera *Montezuma (La Conquista)* a další.

ŽIVOTOPISY – SÓLISTÉ:

DANA BUREŠOVÁ (Jenůfa)

– sólistka opery Národního divadla

Absolvovala pražskou konzervatoř u profesorky Brigity Šulcové a již během studia se účastnila pěveckých kurzů ve Výmaru u profesora Pavla Lisicjana. V posledních dvou letech studia na konzervatoři již zpívala v opeře v Českých Budějovicích, kde vytvořila roli Zerliny v Mozartově *Donu Giovannim*, Kuchtíka ve Dvořákově *Rusalce*, Esmeraldu v *Prodané nevěstě* a také Adélu ve Straussově *Netopýru*. Poté zpívala Smetanovu Mařenku v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Spolupracovala též se souborem Musica antiqua Praha, s nímž absolvovala řadu koncertů doma i v zahraničí.

Sólistkou opery Národního divadla je od roku 1992. Vytvořila zde roli Mařenky ve Smetanově *Prodané nevěstě*, Terinky v Dvořákově *Jakobínovi*, Ludiše ve Smetanových *Braniborech v Čechách*, titulní úlohu ve Dvořákově *Rusalce*, Taťánu v Čajkovského *Evženu Oněginovi*, Micaelu v Bizetově *Carmen*, roli Jeho ženy v aktovce Daria Milhauda *Chudák námořník*, Jitku ve Smetanově *Daliborovi*, Hedviku v *Čertově stěně*, Hraběnku ve *Figarově svatbě* a Siegrune ve *Valkýře*. Vedle operního divadla rozvíjí také svoji koncertní činnost doma i v zahraničí.

JITKA SVOBODOVÁ (Jenůfa)

– sólistka opery Národního divadla

Studovala na pražské konzervatoři u Marty Boháčové. V letech 1986-90 byla členkou souboru opery Divadla J.K.Tyla v Plzni, kde se výrazně uplatnila v lyrickém repertoáru - např. jako Zuzanka, Jitka a Mirandolina. Svůj výrazný pěvecký i herecký talent mohla plně rozvinout i v Praze, kam přešla v r. 1991, nejdříve do ND, poté od r. 1992 do Státní opery Praha. Zde nastudovala Adinu (Donizetti, *Nápoj lásky*), Liu (Puccini, *Turandot*), Markétku (Gounod, *Faust*), Paminu, (Mozart, *Kouzelná flétna*), Madeline Usher (Glass, *Pádu domu Usherů*), Annettu (Weiss, *Polský žid*) a Rosalindu (Strauss, *Netopýr*). Uplatnila se rovněž v televizních inscenacích oper *Král a uhlíř*, *Tvrdé palice*, *Bratři Karamazovi*, pro firmu Decca natočila na CD hlavní ženskou postavu v opeře Pavla Haase *Šarlatán*. V Bratislavě a v Bielefeldu (Německo) hostuje v roli *Rusalky*.

Od prosince 2002 je opět sólistkou opery Národního divadla. Zde nastudovala mj. role Hedviky v *Čertově stěně*, Micaely v *Carmen*, titulní roli *Rusalky*, trojroli Málinky-Etherey-Kunky v opeře *Výlety páně Broučkovy*, Hraběnky ve *Figarově svatbě*, Mařenky v *Prodané nevěstě*, Gerhilde ve *Valkýře* a Jenůfy v *Její pastorkyni*. V roce 2002 vystoupila s velkým úspěchem v Saint Gallen jako Karolka (Janáček, *Její pastorkyňa*) pod taktovkou Jiřího Kouta.

ROSALIND PLOWRIGHT (Kostelníčka Buryjovka)

- host opery Národního divadla

Rosalind Plowright je jednou z předních britských sopranistek a zpívala takřka na všech významných světových operních scénách, mj. v Covent Garden, English National Opera, v Paříži, Hamburku, Frankfurtu, Mnichově, Berlíně, Vídni, New Yorku, Milánu a dalších. Zpívala se všemi „třemi slavnými tenory“. Na americkém kontinentě debutovala po boku Josého Carrerase, se kterým také zpívala v opeře *Andrea Chenier* v Covent Garden a nahrála Verdiho *Sílu osudu* pro Deutsche Grammophon. Pro tuto společnost nahrála také *Trubadura* s Plácidem Domingem a za nahrávku obdržela cenu Prix Fondation Fanny Hedy. S Lucianem Pavarottim zpívala v *Aidě* v Covent Garden a vystoupila na gala koncertu ve slavné veronské aréně. K dalším jejím nahrávkám patří *Marie Stuartovna*, *Otello*, *Aida*, *Hoffmannovy povídky* nebo Mahlerova *2. symfonie*. Na svých četných operních i koncertních vystoupení spolupracovala s významnými dirigenty, jakými jsou C. M. Giulini, R. Muti, C. Abbado, Z. Mehta, G.

Sinopoli, W. Sawallisch, B. Haitink, A. Pappano, M. Gielen, S. Cambreling, M. Elder, R. Norrington, G. Kuhn a G. Patané. V minulé sezóně debutovala v Maggio Musicale ve Florencii ve dvou operách Luigiho Dallapiccoly. V této a příští sezóně vystupuje v Covent Garden jako Fricka ve *Zlatu Rýna* a *Valkýře* pod taktovkou Antonia Pappana a v pařížském Théâtre du Chatelet zpívá Adelaidu ve Straussově *Arabelle*. Rosalind Plowright je nejen výjimečnou operní zpěvačkou, ale také divadelní herečkou (např. muzikál *Two's a Crowd*). Diváci Národního divadla měli již možnost umění paní Plowright poznat v historicky prvním kompletním uvedení Wagnerova *Prstenu Nibelungova* na scéně Národního divadla (duben a květen 2005), v němž při premiéře *Valkýry* ztvárnila roli Fricky. Více informací na: www.rosalindplowright.com

EVA URBANOVÁ (Kostelnička Buryjovka) – sólistka opery Národního divadla

Zpěv vystudovala soukromě u profesorky Ludmily Kotnauerové, v současné době se zdokonaluje u paní Renaty Scotto. První angažmá přijala v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Od r. 1990 působí v opeře Národního divadla, kde debutovala rolí Milady ve Smetanově *Daliborovi*. S touto rolí se posléze představila také v Lucembursku. Na festivalu ve finské Savonlinně ztělesnila Donnu Annu, s níž později vystupovala ve Štrasburku a Lucembursku. V roce 1994 debutovala na americkém kontinentě rolí Tosky v Connecticut Garden Opera and Orchestra, kam se vrátila o rok později s rolí Normy. Následovala řada mezinárodních koncertních vystoupení - vídeňský Konzerthaus, Megaron Hall v Athénách, Teatro Manoel na Maltě či benefiční koncert na počest Antonína Dvořáka v New Yorku. V Opernhaus Zürich zpívala titulní roli v opeře *Sestra Angelika* pod vedením dirigenta Marcella Viottiho. V roce 1997 debutovala v milánské La Scale, kde byl jejím partnerem v opeře *La Gioconda* José Cura. Představení dirigoval Claudio Abbado. S Vídeňskými filharmoniky, vedenými Riccardem Chaillym účinkovala v Janáčkově *Glagolské mši* (představení zaznamenala firma DECCA), *Glagolskou mši* dále provedla s orchestry London Philharmonic, Toronto Symphony Orchestra a s Českou filharmonií. S BBC Symphony Orchestra nastudovala *Epos o Gilgamešovi* Bohuslava Martinů a dvakrát vystoupila v Brittenově *Válečném requiem* - v londýnské Royal Albert Hall a na festivalu v Salzburgu - v obou případech dirigoval Andrew Davis. V roce 1998 debutovala v newyorské Metropolitní opeře rolí Ortrudy v novém nastudování Wagnerova *Lohengrina* pod taktovkou Jamese Levina. V Metropolitní opeře dále zpívala Pucciniho *Tosku* v hudebním nastudování Nella Santiho a Santuzzu v Mascagniho *Cavalleria rusticana* pod taktovkou Carla Rizziho. V Deutsche Oper v Berlíně vytvořila roli Giocondy, dále vystoupila v Carnegie Hall v New Yorku ve Dvořákově *Stabat Mater*. Na 7. jarním festivalu ve Vídni účinkovala v koncertním provedení Fibichovy *Šárky*, s rolí Libuše se představila na festivalu v Edinburghu. V Toronto Canadian Opera Comp. se představila rolí Mařenky, následovalo úspěšné koncertní provedení Janáčkovy *Její pastorkyně* ve Washingtonu. V roce 2002 ztvárnila roli Turandot ve světové premiéře koncertního provedení úpravy této opery od soudobého italského skladatele Luciana Beria v Amsterdamu a na 18. Festivalu de Música de Gran Canarias ve Španělsku. V koprodukcii Národního divadla v Praze a Teatro Real Madrid nastudovala roli Matky v Janáčkově opeře *Osud*, kterou režíroval slavný americký režisér Robert Wilson. V Kanadě obdržela za roli Kostelničky v inscenaci kanadské opery cenu Dora Mavor Moore Award. Více informací na: www.evaurbanova.cz

YVONA ŠKVÁROVÁ (Kostelnička Buryjovka) – sólistka opery Národního divadla

První angažmá přijala v Divadle J. K. Tyla v Plzni. V Národním divadle se poprvé představila v r. 1987 v úloze Děčany v *Braniborech v Čechách*, v následujícím roce zde získala angažmá. Nastudovala zde mj. Dorabellu v *Così fan tutte*, Maddalenu v *Rigolettovi*, Pavlínu a Dafnis v *Pikové dámě*, Betty Doxy v Brittenově *Žebrácké opeře*. Po rozdělení pražských operních souborů se stala členkou Státní opery Praha, kde patřila k předním sólistkám souboru. Představila se v hlavních rolích Rossiniho oper *Italka*

v *Alžiru* a *Lazebník sevillský*, dále jako Mignon, Klára v Prokofjevových *Zásnubách v klášteře*, Carmen, Laura v Ponchielliho *La Giocondě*, Marina v *Borisi Godunovovi*, Fenena ve Verdiho *Nabuccovi*, Dorabella v *Così fan tutte*, Eboli v *Donu Carlosovi*. Bohaté jsou i její zahraniční aktivity. V německém Řezně byla angažována na roli Oktaviána v *Růžovém kavalírovi*, několikrát vystoupila pohostinsky v *Italce v Alžiru* v Kolíně nad Rýnem, v Rakousku zpívala Waltrautu ve Wagnerově *Valkýře*. Dále hostovala v Dublinu, v Nancy, na řadě německých míst. Její umění ocenilo publikum i na Tchaj-wanu a v Tokiu. Od roku 1999 je opět členkou Národního divadla. Z rolí, které zde vytvořila, připomeňme Ježibabu v *Rusalce*, Mercedes v *Carmen*, Hátu v *Prodané nevěstě*, Marcellinu ve *Figarově svatbě*, Matku Míly a Slečnu Stuhlou v Janáčkově *Osudu*, Donu Elviru v *Donu Giovannim*, paní Revírníkovou a Sovu v Janáčkových *Příhodách lišky Bystroušky*, Kedrutu ve *Výletech páně Broučkových*, altový part ve Verdiho *Requiem*, Homenu ve Dvořákově *Vandě*, Kněžnu z Bouillonu v Cileově *Adrianě Lecouvreur* a Waltraute ve *Valkýře*. Za roli Brangány v *Tristanovi a Isoldě* získala cenu festivalu hudebního divadla Opera 2001 za nejlepší ztvárnění vedlejší role a byla nominována na prestižní Cenu Thálie. V roce 2004 byla Yvoně Škvárové udělena Cena Thálie pro rok 2003 za roli Marylin Klinghoffer v opeře Johna Adamse *Smrt Klinghoffer*.

JORMA SILVASTI (Laca)

- host opery Národního divadla

Jorma Silvasti je jedním z nejvyhledávanějších tenorů již řadu let. Jedinečná barva jeho hlasu a široký repertoár mu přinesly úspěchy takřka po celém světě. V roce 2004 debutoval v New Yorku v Metropolitní opeře jako Boris v *Kátě Kabanové* a vystoupí tam také jako Laca v *Její pastorkyni* (2007). Umělec pochází z Finska a zpěv studoval na Hudebním institutu v Savonlinně, Sibeliově Akademii v Helsinkách a v německém Frankfurtu. V roce 1982 vyhrál prestižní finskou pěveckou soutěž Tima Mustakallia a získal angažmá v Staatstheater v Krefeldu-Mönchengladbachu v Německu. V letech 1985-88 byl členem souboru opery Badisches Staatstheater v Karlsruhe. Hostoval v opeře v Los Angeles, v Královském divadle v Kodani, Wiener Staatsoper a pravidelně vystupuje ve Finské národní opeře v Helsinkách a na festivalu v Savonlinně. Nastudování role Logeho ve finské premiéře *Prstenu Nibelungova* a role Laci pro něj znamenalo přechod k dramatictějších úlohám tenorového oboru. V roce 1998 zpíval Logeho na festivalu v Bayreuthu a o rok později se zde objevil také jako Erik v *Bludném Holanďanovi*. Obě role zpíval také v berlínských Deutsche Oper a Staatsoper (dir. D. Barenboim). Erika zpíval též v Hamburgische Staatsoper. V roli Maxe v *Čarostřelci* vystoupil poprvé v New Israeli Opera v Tel Avivu a posléze v Hamburku a Théâtre des Champs-Élysées. Mimořádně úspěšné bylo jeho ztvárnění role Idoménea a následně Parsifala v Théâtre Royal de la Monnaie v Bruselu. Z dalších vystoupení jsou to Peter Grimes v Helsinkách, Jeník (*Prodaná nevěsta*) a Laca (*Její pastorkyňa*) v Royal Opera House Covent Garden, Erik ve španělském Bilbao, Laca (*Její pastorkyňa*) a Živný (*Osud*) ve Wiener Staatsoper. Jorma Silvasti je častým hostem operních i koncertních světových domů. Jeho koncertní repertoár zahrnuje díla od Bacha a Beethovena až k Mahlerovi, Stravinskému a současným skladatelům.

ŠTEFAN MARGITA (Laca)

- host opery Národního divadla

Absolvoval konzervatoř v rodných Košicích, debutoval v tamním Státním divadle. Po účasti v několika pěveckých soutěžích vystupoval jako host ve vídeňské Volksoper a v Národním divadle v Praze, jehož sólistou se stal v srpnu 1986. V roce 1992 se stal členem Státní opery Praha. V současné době působí jako host na obou pražských operních scénách. Ve Státní opeře Praha vytvořil významné tenorové role - například Alfréda v *La Traviatě*, Ferranda v *Così fan tutte*, Nemorina v *Nápoji lásky*, hlavní roli v Hoffmannových povídkách, Lacu v *Její pastorkyni*, Lenského v *Eugenu Oněginovi* a Alfréda v

Netopýrovi. Pěvecké umění Štefana Margity zazářilo i na zahraničních scénách, například v Polsku, Maďarsku, Rusku, Holandsku, Itálii, Švýcarsku. Z rolí, které provedl v zahraničí, jmenujme Kudrjáše v inscenaci *Káti Kabanové* v Grand-Théâtre v Ženevě, Jaquina (*Fidelio*), Narrabotha (*Salome*), Alfréda (*La Traviata*) a Nemorina v Basileji, dále Donna Ottavia (*Don Giovanni*) ve Stuttgartu, Lipsku a Berlíně, Lenského (*Eugen Oněgin*) v Budapešti, Lucentia ve *Zkrocení zlé ženy* Hermanna Goetze na festivalu ve Wexfordu, Schubertova Fierrabrase a Lacu na festivalu Maggio musicale ve Florencii, Mladého vězně (*Z mrtvého domu*) na festivalu v Salcburku pod vedením Claudia Abbada; z nejnovější doby to jsou úlohy Tambormajora ve *Wozzeckovi* a Anatola Kuragina ve *Vojně a míru* v Opéra National de Paris. Účinkoval též v koncertním provedení Janáčkova *Osudu* ve Vídni a Šostakovičovy *Lady Macbeth Mcenského újezdu* ve Florencii. Z nejvýznamnějších koncertních vystoupení připomeňme tenorové party v *Das klagende Lied* Gustava Mahlera na festivalu v Ludwigsburgu a pro rozhlas v Turíně, v 9. symfonii Ludwiga van Beethovena v Japonsku s Českou filharmonií a ve scénickém provedení téhož díla v pařížské opeře s choreografií Maurice Bějarta. Účinkoval ve Dvořákově *Requiem* s Drážďanskou filharmonií (Jiří Bělohlávek), ve Dvořákově *Stabat Mater* ve Frankfurtu (Zoltán Peskó), v Janáčkově *Glagolské mši* na festivalu v Edinburku (Sir Charles Mackerras) a v Paříži (Semyon Bychkov), v Haydnově *La Missa in tempori belli* v Berlíně, ve Faustovské symfonii Ference Liszta v Turíně pod vedením Eliahu Inbala ad. Nahrál též řadu snímků, například Mozartovy árie a Janáčkův *Osud* pod vedením Gerda Albrechta pro firmu Orfeo, Myslivečkovu operu *Bellerofonte* se Zoltánem Peskó pro Supraphon, Mahlerovu *Das klagende Lied* pro Deccu a další. Pro Národní divadlo nastudoval mj. Dona Ottavia a Živného v Janáčkově *Osudu*.

TOMÁŠ ČERNÝ (Laca) **- stálý host opery Národního divadla**

Tomáš Černý patří mezi přední české tenoristy a v současné době působí jako stálý host opery Národního divadla a Státní opery v Praze. Od roku 1997 studoval zpěv u prof. Jiřího Kotouče a od roku 2002 se dále zdokonaluje u prof. Svatavy Šubrtové. Na operních scénách ztvárnil řadu klíčových tenorových rolí české i světové operní tvorby, jako je Alfredo (*La traviata*), Vévoda mantovský (*Rigoletto*), Edgardo (*Lucia di Lammermoor*), Pinkerton (*Madama Butterfly*), Princ (*Rusalka*), Jeník (*Prodaná nevěsta*), Don Ottavio (*Don Giovanni*) ad. Je držitelem ceny Thálie 2000 za interpretaci role prince Su-Čonga ve slavné Lehárově *Zemi úsměvů*. S úspěchem vystoupil na prestižních domácích i zahraničních festivalech (např. ION - Musica sacra v Norimberku, Smetanova Litomyšl, provedení operních představení v rámci festivalu Pražské jaro, Mezinárodní hudební festival Český Krumlov, Mezinárodní festival v rumunském Sibiu) a v srpnu 2005 zpíval Dvořákovu *Requiem* na Musikfestival v německém Rheingau s Leošem Svárovským. Spolupracoval se všemi významnými českými orchestry v čele s Českou filharmonií pod vedením Keničiro Kobajašiho, ze zahraničních orchestrů s Tonhalle Orchester Zürich (Dvořákovy *Svatební košile*) nebo Gewandhaus Orchester Leipzig (Verdiho *Requiem*) ad. Pod taktovkou Jiřího Bělohlávka vystoupil v Beethovenově *Misse solemnis* ve Švýcarsku, s Ondřejem Lenárdem ve Dvořákově *Stabat mater* ve Francii. Dále spolupracoval s dirigenty Petrem Altrichterem, Oliverem Dohnányim, Bohumilem Gregorem, Leopoldem Hagerem, Casparem Richterem aj. Umělec se představil koncertnímu publiku od tokijské Oji Hall přes většinu evropských zemí (mj. Německo, Francie, Itálie, Španělsko, Rakousko, Švýcarsko) až po Palacio de Bellas Artes v Mexico City. Jeho rozsáhlý repertoár zahrnuje také stěžejní barokní a klasicistní díla mistrů J. S. Bacha, G. F. Händela, W. A. Mozarta, L. van Beethovena a G. Rossiniho. Pro sezónu 2005/2006 připravuje Tomáš Černý roli Rudolfa z Pucciniho *Bohémy* a Lacu z Janáčkovy *Její pastorkyně* v nastudování dirigenta Jiřího Kouta.

VALENTIN PROLAT (Števa)
- stálý host opery Národního divadla

Je považován za jednoho z předních tenoristů v České republice. Od roku 1992 je sólistou opery Národního divadla, kde vystupuje v mnoha rolích, např. jako Rudolf v Pucciniho *Bohémě*, Vévoda Mantovský v *Rigoletti*, Princ v *Rusálce*, Don José v *Carmen*, Jeník v *Prodané nevěstě*, Jarek v *Čertově stěně* a Macduff ve Verdiho *Macbethovi*. Zpívá tenorový part ve scénickém provedení *Requiem* a Slavoje v nové inscenaci Dvořákovy *Vandy*. V roce 2000 vystoupil v Královském divadle v Kodani v Pucciniho *Bohémě*, se souborem opery Národního divadla absolvoval turné po Japonsku, kde účinkoval ve Dvořákově *Rusálce* a Janáčkově *Glagolské mši*. V roce 2000 získal za své umělecké výkony prestižní Cenu Thálie.

Valentin Prolat se také pravidelně objevuje na scénách mnoha prestižních operních domů a koncertních pódii celého světa, jmenujme např. inscenaci *Bohémy* v režii Franca Zeffirelliho v Tel Avivu, představení *La Traviaty* v Torontu při otevření nové budovy městské opery. Vystoupil také v inscenacích *Rigoletta* v Berlínské opeře, *Fausta* v St. Gallen ve Švýcarsku, *Bohémy* ve Wiesbadenu, *Rusalky* v Amsterdamu a Utrechtu, *Prodané nevěsty* v Ženevě, účinkoval také ve Dvořákově *Requiem* v Bernu. Spolupracoval s dirigenty Markem Edlerem (*La Bohème*), Fabiem Luisim (*Nabucco*) a Carlem Rizzim (*Luisa Miller*). V Paříži zpíval v opeře *Nabucco*, ve Vídeňské opeře ztvárnil Fausta a v Berlíně zpíval v Janáčkově *Glagolské mši* s Německým symfonickým orchestrem. Vystoupil také na Orange Music Festivalu ve Francii v *Nabuccovi* s Renatem Brusonem a Simonem Estesem. Pod vedením dirigenta Jiřího Bělohávků debutoval v r. 2001 s Londýnským symfonickým orchestrem v *Stabat Mater*. Valentin Prolat nahrál také mnoho CD a rozhlasových nahrávek.

ALEŠ BRISCEIN (Števa)
– stálý host opery Národního divadla

Původně vystudoval hru na klarinet a saxofon a poté operní zpěv na Pražské konzervatoři (prof. dr. Miloslav Pospíšil). Ve studiích pokračoval na Západočeské univerzitě v Plzni. Od roku 1995 je sólistou Státní opery Praha. V krátké době zde nastudoval několik rolí lyrického a charakterního oboru (Tamino v Mozartově *Kouzelné flétně*, Ferrando v *Così fan tutte*, Almaviva v Rossiniho *Lazebníku sevillském*, Narciso v Rossiniho *Turku v Itálii*, Kudrjáš v Janáčkově *Kátě Kabanové*, Jeník ve Smetanově *Prodané nevěstě*, Alfredo ve Verdiho opeře *La Traviata* atd. Účinkoval na prestižních festivalech jako Edinburgh International Festival, Pražské jaro aj., spolupracuje s významnými orchestry jako jsou Česká filharmonie, Skotský královský národní orchestr, Thüringská filharmonie, Virtuosi di Praga atd.). Pro společnost Decca natočil CD opery Pavla Haase *Šarlatán*. Trvale hostuje v Národním divadle v Praze (*Prodaná nevěsta*, *La Traviata*, *Čertova stěna*, *Don Giovanni*, *Nagano*, *Její pastorkyňa*). Na turné Státní opery Praha po Japonsku se představil jako Tamino v *Kouzelné flétně* a o rok později jako Kudrjáš v *Kátě Kabanové* při premiéře této opery společně s Tokijskou filharmonií (dir. K. Akayama). Má za sebou řadu pěveckých vystoupení u nás i v zahraničí (Německo, Rakousko, Švýcarsko, Itálie, Anglie, Španělsko, USA, Japonsko). Jeho repertoár je velmi široký, s oblibou se věnuje i staré a duchovní hudbě (Bach, Haydn, Mozart, Rossini). Spolupracuje rovněž s Českým rozhlasem a Českou televizí.

PREMIÉRY SEZÓNY 2005/2006:

11.9.2005 v Národním divadle

Leoš Janáček (1854-1928)

JEJÍ PASTORKYŇA

Opera o třech jednáních z let 1894-1903.

Libreto skladatel podle stejnojmenné hry Gabriely Preissové.

Dirigent: Jiří Kout

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna a kostýmy: Daniel Dvořák

Pohybová spolupráce: Števo Capko

Sbormistr: Pavel Vaněk

Koprodukce s Opera Ireland, Dublin a Latvijan Nacionālā opera, Riga

15.10.2005 v Národním divadle

Giuseppe Verdi (1813-1901)

AIDA

Opera o čtyřech jednáních z let 1870-1871.

Libreto Antonio Ghislanzoni.

Dirigent: Oliver Dohnányi

Režie: Steffen Piontek

Scéna a kostýmy: Mike Hahne

Choreografie: Tomáš Rychetský

Sbormistr: Pavel Vaněk

29.11.2005 v Českém muzeu hudby

Benjamin Britten (1913-1976)

CURLEW RIVER / Řeka Sumida

Chránová parabola, op. 71 z roku 1964

Libreto William Plomer podle středověké japonské hry nó Řeka Sumida.

Dirigent: Marko Ivanović

Režie: Jiří Heřman

Scéna: Pavel Svoboda

Světelný design: Jiří Heřman, Daniel Tesař

Kostýmy: Lenka Polášková

Koprodukce s in spe o.s. a s Mezinárodním hudebním festivalem Struny podzimu

18.12.2005 ve Stavovském divadle

Gaetano Donizetti (1797-1848)

DON PASQUALE

Komická opera o třech jednáních z roku 1843.

Libreto skladatel a Giovanni Ruffini.

Dirigent: Oliver Dohnányi

Režie: Pavel Mikuláščík

Scéna: Daniel Dvořák

Kostýmy: Michaela Červenková

19.1.2006 ve Stavovském divadle

Theodor Veidl (1885-1946)

DIE KLEINSTÄDTER / Maloměšťáci

Komická opera o třech dějstvích z roku 1935.

Libreto Pavel Eisner podle Augusta von Kotzebuea.

Dirigent: Raoul Grüneis

Režie: Ernö Weil

Scéna a kostýmy: Daniel Dvořák

Koprodukce s Theater Regensburg

29.1.2006 ve Stavovském divadle

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

APOLLO ET HYACINTHUS

Latinské intermezzo o třech dějstvích z roku 1767.

Libreto P. Rufinus Wild

Dirigent: Martin Doubravský

Režie: Oldřich Kříž

Scéna a kostýmy: Daniel Dvořák

Koprodukce s divadlem F. X. Šaldy v Liberci

Česká premiéra

13.4.2006 v Národním divadle

Bohuslav Martinů (1890-1959)

ŘECKÉ PAŠIJE

Opera o čtyřech jednáních z let 1954-1959.

Libreto skladatel podle románu Nikose Kazantzakise Kristus znovu ukřižovaný z roku 1948.

Dirigent: Jiří Bělohávek

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna: Daniel Dvořák

14.5.2006 v Národním divadle

Claude Debussy (1862-1918)

PELLÉAS ET MÉLISANDE

Lyrické drama o pěti dějstvích z let 1893-1895.

Libreto skladatel podle dramatu Maurice Maeterlincka.

Dirigent: Michel Swierczewski

Režie: Frédéric Béliet-Garcia

Scéna: Jacques Gabel

Kostýmy: Catherine Leterrier

Pražská komorní filharmonie

Koprodukce s CEMA, s.r.o.

Magdalena Kožená poprvé v Národním divadle!

22.5.2006 ve Stavovském divadle

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

DON GIOVANNI

Dramma giocoso o dvou dějstvích z roku 1787.

Libreto Lorenzo da Ponte.

Dirigent: Jiří Kout
Idea obnovení inscenace: Jiří Nekvasil a Daniel Dvořák
Režijní koncepce: Václav Kašík
Režie: Jiří Nekvasil
Scéna: Josef Svoboda
Kostýmy: Theodor Pištěk
Premiéra obnoveného nastudování

23.6.2005 v Litomyšli

Bedřich Smetana (1824-1884)

TAJEMSTVÍ

Komická opera o třech jednáních z roku 1878

Libreto Eliška Krásnohorská.

Dirigent: Zbyněk Müller

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna: Daniel Dvořák

Kostýmy: Zuzana Krejzková

Sbormistr: Pavel Vaněk

Koprodukce s Mezinárodním operním festivalem Smetanova Litomyšl

PORADNÍ ORGÁNY ŘEDITELE ND :

Marketingová rada Národního divadla:

Mgr. Martina Králová, Marketing manager, České radiokomunikace a. s.

Janis Sidovský, SIDOVSKY management s. r. o.

Ing. Roman Jirásek, Ředitel společnosti, předseda představenstva M.I.P. Group, a. s.

PhDr. Pavel Maurer, Managing Director, rmg:connect

Johannes Kinsky, Managing Director, JP Morgan International Limited

Umělecká rada Národního divadla:

Karel Steigerwald, dramatik

Ivan Liška, tanečník, ředitel baletu Staatstheater München

Dr. Václav Janeček, dramaturg Laterny Magiky

Sylvie Bodorová, skladatelka

Jiří Bartoška, herec, prezident Filmového festivalu Karlovy Vary

Prof. MUDr. Josef Koutecký, Dr.Sc., děkan 2. lékařské fakulty UK

Viktor Stoilov, majitel nakladatelství TORST

Dr. Leo Pavlát, ředitel Židovského muzea Praha

PhDr. Michal Lukeš, generální ředitel Národního muzea

Aleš Březina, ředitel Institutu Bohuslava Martinů

KONTAKTY :

Akad. arch. Daniel Dvořák

ředitel Národního divadla

tel.: +420 224 901 250

fax: +420 224 932 092

e-mail: d.dvorak@narodni-divadlo.cz

Jiří Nekvasil

šéf opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 277

fax: +420 224 933 314

e-mail: nekvasil@narodni-divadlo.cz

Mgr. Pavel Petránek

vedoucí dramaturg opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 469

fax: +420 224 933 314

e-mail: p.petranek@narodni-divadlo.cz

Daniel Jäger

PR opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 439

fax: +420 224 933 314

mobil: +420 737 223 964

e-mail: d.jager@narodni-divadlo.cz

Helena Krausová

tisková mluvčí, mediální servis ND

tel.: +420 224 901 676

fax: +420 224 932 092

e-mail: h.krausova@narodni-divadlo.cz

www.narodni-divadlo.cz

zpracoval Daniel Jäger

tel.: +420 224 901 439, +420 737 223 964, fax: +420 224 933 314, e-mail: d.jager@narodni-divadlo.cz